

[Kristen Amby.]

der er begaaet ikke mod Samfundet, men mod et andet Menneske. I hvert Fald er dette ikke en religiøs Betragtning.

Der er et andet Ord, der hedder: at forstaa er at tilgive; og det er rigtigt, at en intellektuel, psykologisk Forstaaelse, der formaar at trænge helt ind i Sjælelivets fine Kroge, ogsaa til sidst siger: det maatte komme saadan, det er en naturlig Følge af Milieuet, af Omstændighederne; og saa indrømmer jeg, at jeg tror, at man til sidst ikke kan dømme om Sort og Hvidt og godt og ondt, fordi man forstaaer Tingene til Bunds. Det er den Maade, hvorpaa Samfundet kan tilgive; men det har i hvert Fald ikke noget med religiøs Tilgivelse at gøre, og saaledes reagerer jo for øvrigt Samfundet ikke og kan heller ikke for sin egen Skyld reagere.

Jeg har ikke gjort Spørgsmaalet til et religiøst Spørgsmaal, for mig er det et Samfundsspørgsmaal. Det er mig ubegribeligt, at Samfundet ikke mener, at det er dets Ret som et nødvendigt sidste Middel ogsaa at kunne tage en andens Liv for sin egen Sikkerheds Skyld. Det er mig ubegribeligt rent samfundsmæssigt set. Men for saa vidt Formanden til sin Tid maatte tillade det, skal jeg gerne ogsaa i Sammenhæng gøre Rede for det Livssyn, der faar mig til at indtage det Synspunkt, som jeg indtager. Naturligvis er der ikke her nogen Modsigelse mellem mit Livssyn, naar jeg staaer det ene Sted, og naar jeg ser udelukkende som Samfundsborger. Der er udmærket Kontinuitet og Sammenhæng.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Løje har i sin indledende Tale i Dag gjort sig skyldig i en fundamental Misforstaaelse, og det er yderst beklageligt, da saa mange ærede Medlemmer føler Trang og Lyst til at tale om Sovjetunionen uden at kende til den. Det ærede Medlem Hr. Løje har sagt noget om, at i Sovjetunionen afskaffede Kommunisterne heller ikke Dødsstraffen. Jo, det var netop det, de gjorde; det var det første, der skete, da man havde taget Magten, at Dødsstraffen afskaffedes. (Munterhed). Jeg beklager meget, at det vækker saa stor Munterhed; det er Dødsstraffens Tilhængere, der finder, at Bolsjevikkerne maaske ikke var vel forvarede, da de gjorde det. Det skal ogsaa erkendes, at der ikke gik lang Tid, før man indsaa, at Skridtet var forhastet, fordi de gamle Magter, som ikke yilde erkende sig besejret, stadig forsøgte ved uafadelige Oprørsforsøg og terroristiske

Handlinger at genvinde deres tabte Indflydelse. Det blev nødvendigt som simpelt socialt Selvforsvar at genindføre Dødsstraffen. (Afbrydelse). Ja, men den var først afskaffet som Udtryk for Kommunisternes principielle Syn paa Sagen, men den blev genindført og gælder, ikke, som det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, for en hel Række Forbrydelser, men for to Forbrydelser, for alvorlige Forbrydelser mod Statens Sikkerhed, hvorunder Røveri i mange Tilfælde maa henregnes, og for det andet for Voldtægtsforbrydelser.

At den gælder for det sidste, skyldes, at i Sovjetunionen har man en ordentlig Lovgivning paa det seksuelle Omraade, den fornødne Frihed er til Stede, og derfor erklærer man, at naar den enkelte skal have fuldt Herredømme over sit eget Legeme, skal ingen have Herredømme over andres Legemer. Derfor straffes særlig grove Tilfælde af Voldtægt med Dødsstraf og dernæst statsfarlige Forbrydelser af groveste Art; jeg henviser bl. a. til Mordet paa Kirov, og jeg synes, det ærede Medlem Hr. Pürschel skulde høre op med at søge at spille Ekspert i denne Sag i Spørgsmaalet Sovjetunionen, efter at det ærede Medlem i Anledning af Mordet paa Kirov har været oppe paa Talerstolen og fortalt, at ikke alene Morderen, men hans Familie var henrettet, 14 Dage før Retssagen var endt og Dommen faldet. Det ærede Medlem har ikke tilbagekaldt denne bevidste Usandhed, dette Opdigt, som det ærede Medlem kom med i sin Iver for at sværte Sovjetunionen og tækkes det ærede Medlem Hr. Bomholt.

Men det har ikke noget med den foreliggende Sag at gøre. Det, det drejer sig om, er Spørgsmaalet om Synspunktet for en strengere Straffelovgivning og Dødsstraffens Genindførelse i Danmark. Det maa staa meget slet til hos Tilhængere af strengere Straffe og Tilhængerne af Dødsstraffens Indførelse, naar de ikke ser sig i Stand til at holde sig til den Sag, de selv har rejst, men for at klare sig i en daarlig Sag maa gribe til Sammenligninger med et andet Samfundssystem, som ud fra helt andre Bevæggrunde har en saadan Straffelovgivning, som det har, og som det maa have, og som vi for vort Vedkommende naturligvis tilslutter os. (Afbrydelse: Ogsaa Dødsstraffen?). Ja, ogsaa Dødsstraffen — i Sovjetunionen. (Afbrydelse: Men ikke her?). Nej, ikke her. Men det lader stadig ikke til at være gaaet op for det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft eller andre, at der er Forskel paa Sovjetunionen og